

[Ministeren for handel, industri og søfart.]
 giftsfrie, medens der af nettoindtægter på mellem 5 000 kr. og 15 000 kr. svares en afgift til det pågældende fond på fra 10 til 30 pct. efter indtægtens størrelse; såfremt indtægten overstiger 15 000 kr. tilfalder hele det overskydende beløb fonden.

I de siden 1931 forløbne år er der til fonden indgået ret betydelige beløb, således at de pr. 31. marts 1948 udgør 740 935 kr. De indbetalte afgifter er hidtil fuldtud indgået i fonden, medens renteindtægterne med hjemmel i tekstanmærkning til finanslovens § 26 anvendes til understøttelse af afgæede statsautoriserede vejere og målere, disses enker og i enkelte tilfælde også disses medhjælpere samt til støtte af vejerassistenternes syge- og begravelseskasse.

Såfremt det foreliggende lovforslag gennemføres, vil de årlige indbetalinger til fonden, der som nævnt nu har nået en ret betydelig størrelse, mindskes, ligesom det er min tanke, som anført i det tidligere forelagte forslag til lov om mål og vægt, at foreslå, at en del af de fremtidige indbetalinger, ca. 8 000 kr. årligt, skal anvendes til dækning af udgifterne ved det i det pågældende lovforslag foreslåede tilsyn med de statsautoriserede vejere og måleres redskaber.

Jeg tror dog ikke, man skal beklage den mindskede tilgang til fonden, idet det synes mindre rimeligt at lade fonden vokse som hidtil, også da det er mit håb, at renteindtægterne fortsat vil være tilstrækkelige til at honorere kravene til understøttelse af trængende fhv. vejere og målere m. fl. i samme omfang som hidtil.

Ved lovforslagets § 1 foreslås afgiftsbestemmelserne ændret således, at der ingen afgift skal svares af nettoindtægter på indtil 8 000 kr. Af nettoindtægter over 8 000 kr. skal der svares afgift efter en glidende skala fra 5 pct. til 50 pct. Maksimalgrænsen på 15 000 kr.s nettoindtægt foreslås derhos slettet.

Den ved lovforslagets § 2 foreslåede ændring af næringslovens § 89, sidste stykke, tilsigter alene at skabe hjemmel for handelsministeren til at tilvejebringe den nødvendige forbindelse mellem det af øvrigheden udøvede tilsyn og det tekniske tilsyn, som er foreslået oprettet ved det nylig i dette høje ting forelagte forslag til lov om mål og vægt.

Endelig foreslås efter anmodning fra foreningen af statsautoriserede vejere og målere i § 3 de ændrede afgiftsbestemmelser bragt i anvendelse allerede for 1948's regnskaber, der snart vil foreligge.

Når jeg har anset det for ønskeligt, at afgiftsbestemmelserne revideres, skyldes det, at den prisudvikling, som har fundet sted siden næringslovens ikrafttræden, gør det naturligt, at der finder en lempelse i afgifterne sted. Som det fremgår af det til lovforslaget knyttede bilag, ligger mange vejerembeders indtægter så lavt, at vejereren, der jo har det økonomiske ansvar for virksomheden, ofte har en lavere indkomst end en vejerassistent nu har. På baggrund heraf synes det ikke rimeligt, at han yderligere skal svare afgift til fonden af den lille indtægt. En forhøjelse af den afgiftsfrie nettoindtægt fra 5 000 kr. til 8 000 kr. vil formentlig svare til de stedfundne ændringer i prisniveauet. Jeg tror også, at det vil være en fordel, at afgifterne beregnes efter en mere jævnt stigende procentberegning end den hidtidige, der kun opererede med 3 procentsatser, og det forekommer mig heller ikke urimeligt, at maksimalindtægten på 15 000 kr. bortfalder, idet vejerens interesse i det økonomiske resultat af virksomheden ved et indtægtsmaksimum borttages til skade for erhvervslivet og for virksomhedens modernisering og udbygning med materiel. Skulle iøvrigt indtægterne efter maksimalbegrænsningens bortfald stige til urimelige beløb, vil en regulering kunne foretages ved en nedsættelse af taksterne på den pågældende plads. Som det vil ses af opstillingen i bilaget, er det kun 4 embeder i hele landet, som i 1946 har haft en afgiftspligtig nettoindtægt på 16 000 kr. og derover. Hertil må dog bemærkes, at mange vejere har haft ikke uvæsentlige indtægter ved tælling, hvoraf der ikke hidtil har været erlagt afgift, idet denne del af vejerens virksomhed ikke er betragtet som udøvet i henhold til hans offentlige autorisation. Det er imidlertid nu tanken i medfør af næringslovens § 87, stk. 3, jfr. §§ 69 og 72, stk. 2; udtrykkeligt at foreskrive, at de af den statsautoriserede vejer og måler afgivne erklæringer om tællinger nyder samme offentlige troværdighed som andre af vejereren afgivne erklæringer, hvorfor indtægterne af denne del af virksomheden naturligt bør inddrages under vejerens afgiftspligtige indtægter.

For de større vejerembeders vedkommende vil dette betyde, at de vejere, der — relativt set — i væsentlig grad er beskæftiget med tælling, vil få nogen nedgang i deres rene nettoindtægt (efter fradrag af afgiften), medens de vejere, der ikke eller kun i ringe grad er beskæftiget med tælling, vil få en fremgang i ren nettoindtægt.

For de øvrige vejeres vedkommende vil